

ХИТРЕЦ.

Това било в един голем град Живел там един богат стар ерген. Той бил страшен скъперник. За да не прави много разноси, наел си само един слуга, който му бил в същото време и готвач

Една вечер господарят се вжрнал късно. Той заварил слугата си, че дояда една печена риба.

— Какво правиш, попитал той слугата си.

— Храня се, господарю, отговорил последния. Вие закуснете и аз рекох, докато Ви чакам, поне да се нахраня.

— Да ти е сладко! Но щом е късно сложи и на мене да вечерям, казал господарят.

— Господарю, тази работа е май мъчна. . . . Котката изяде вашата вечеря.

— Как тъй?

— Наистина, господарю. Бех купил днес две риби. Едната голяма за Вас, другата малка — за мене. Котката която съвсем не е глупаво животно, изяла не моята, а Вашата, голямата риба. И аз изядох моята, малката.

— Да си ми запазил тогава малката, извикал господарят.

— О Господаю! — отговорил слугата. Аз съм човек и знам, че никога на господар не бива да се оставя по-малка порция ядене, За него се слагат винаги по-големите и хубавите части от г. сбата.

Прев. З. Ч.